

STEREO

de Carles Mallol

2009

PERSONATGES

Laura Gurb

Èric Lozano

Esther Escorial

Julià

Plana

Ivan

1.

Julià i Laura han convidat a sopar Èric i la seva nova parella, l'Esther, a casa seva. Just abans de sopar.

JULIÀ

I li va tocar un pit. Sí, sí, en plena discoteca i l'Èric li toca un pit.

ÈRIC

No li vaig tocar un pit.

LAURA

Què vols dir un pit?

JULIÀ

Això. Un pit.

ESTHER

Aquest.

ÈRIC

No, a veure, un moment, matisem...

ESTHER

No cal. Tampoc no vull que entrem en detalls.

ÈRIC

No dic que no li toqués el pit a l'Esther...

LAURA

Però a veure, a veure, com va anar? Vull dir...

ESTHER

El més fort és que encara no havíem ni parlat.

ÈRIC

És que si no fos pel pit, no hauríem parlat.

ESTHER

Aquest gran pit, és clar.

JULIÀ

Qualsevol excusa és bona.

ESTHER

Però és que és veritat...

LAURA

Tens uns collons, Èric.

JULIÀ

L'Èric li toca el pit i després es gira, amb cara de pena i li diu: "Era teu? Perdona".

LAURA

Ets un cabron.

ÈRIC

Que no...

ESTHER

I jo li dic: continua sent-ho.

LAURA

Però per què li vas tocar un pit?

ÈRIC

Va ser sense voler.

JULIÀ

Són estratègies, saps, Laura? Estratègies...

ESTHER

Doncs mira, funcionen.

ÈRIC

No són estratègies.

LAURA

Jo les vull saber. Va.

JULIÀ

És una qüestió d'intel·ligència emocional.

LAURA

Emocional?

JULIÀ

De saber on col·locar la mà en el moment adequat.

ESTHER

Això no és emocional.

LAURA

No, és que no és ni intel·ligència.

JULIÀ

Va més enllà de la intel·ligència...

ÈRIC

No ho podríeu entendre...

JULIÀ

Hi ha coses que només nosaltres entenem...

ÈRIC

Quan dius nosaltres vols dir tu i jo, no?

JULIÀ

No. Els homes intel·ligents.

LAURA

Està bé la imatge que l'Esther s'està emportant de tu. Què és, la segona cita?

ESTHER

La primera.

ÈRIC

Jo és que ja saps que amb les relacions vaig molt directe. La veig, m'hi acosto, i li toco el pit.

ESTHER

A veure, a veure...

JULIÀ

No, però està bé que sàpigues amb qui et relaciones, així ja no t'emportaràs sorpreses.

ÈRIC

Dime con quien andas y te diré quien eres.

JULIÀ

Com es diu en català això?

ÈRIC

Jo, és que soc com soc. Èric Lozano.

JULIÀ

I amb orgull.

LAURA

Au, va, calla, calla. Té, et poso una copa de vi, a veure si calles.

Julià i Èric callen de cop, deixen de fer el pallasso. Se la miren. Esther no entén què passa. Laura sap que ha dit alguna cosa malament. Silenci etern.

LAURA

Perdó. No... No poso... O no...

JULIÀ

És igual.

LAURA

No, és que... Ho sento... És el vi... O...

ÈRIC

Calla, Laura, calla. Deixa-ho estar.

LAURA

Era una broma.

ÈRIC

Una broma de mal gust.

JULIÀ

És igual.

ESTHER

Què passa?

L'ÈRIC li vol explicar, però el talla JULIÀ.

JULIÀ

És igual.

LAURA

No. Explica-ho.

ÈRIC

Laura, prou.

LAURA

Perdó.

ESTHER

I vosaltres què?

JULIÀ

Nosaltres?

LAURA

Ho sento, Julià, de debò que ho sento.

JULIÀ

No passa res.

LAURA

Doncs ja ens veus, els col·legues del teu...

ÈRIC

No som nòvios encara. Un projecte.

ESTHER

Entre cometes.

Doncs això.

LAURA

Què?

ESTHER

Que com us vau conèixer.

LAURA

Nosaltres?

ÈRIC

Mmmmm... sí.

LAURA

Però si ja ho saps.

ÈRIC

Jo sí, però ella no.

LAURA

Ja t'ho explicaré algun dia.

ÈRIC

No, explica-ho ara, que ho fas de conya.

JULIÀ

Sí, va.

LAURA

El què?

ESTHER

Què fa de conya?

ÈRIC

Espera, és que em pixo de riure...

ESTHER

Però que us vau conèixer de manera molt estranya o què?

LAURA

Una mica.

JULIÀ

Va, coi, explica-ho.

Quan Laura ho explica, sembla que no s'atreveixi a fer-ho. Anirà molt en compte i mirarà a Julià tota l'estona buscant la seva aprovació.

LAURA

Doncs... Fa cinc anys.

JULIÀ

Sí.

LAURA

Vam coincidir al mateix autobús cap a la Vall d'Aran.

JULIÀ

Sí. Laura, sí. Què et passa?

ÈRIC

És que em pixo.

ESTHER

Però què va passar?

LAURA

No vam parlar en tot el camí, no sé quantes hores, perquè feia mal temps i anàvem molt a poc a poc. La gent es queixava, i hi havia una pesada que anava cada dos per tres amb el conductor a dir-li que si pensava anar tot el camí a aquella velocitat, perquè l'esperaven no sé a quina hora per fer una conferència, no sé què d'amfibis...

JULIÀ

Rèptils.

LAURA

Això. Perdona, no sé què de rèptils, que ho vam sentir tots i en Julià va començar a imitar-la, i tot l'autobús pixant-se de riure. I fent d'amfibi, de rèptil, vull dir, fins que la dona...

ESTHER

Què vol dir fent de rèptil?

JULIÀ

És igual.

ÈRIC

Espera, que no està.

LAURA

Continua tu, Julià, va.

JULIÀ

No, no, que no puc.

ÈRIC

Què va fer la dona?

LAURA

Molt fort.

ÈRIC

Va.

LAURA

És que és molt fort.

ESTHER

Què?

LAURA

Tots s'estan pixant de riure i fent de rèptils, no?, i la dona va i s'acosta a en Julià i li fot una hòstia.

JULIÀ

(sense deixar de riure) Què dius?

LAURA

Molt fort. La dona li fot una hòstia a en Julià i tothom calla.

ÈRIC

Però què diu? Està com una cabra...

JULIÀ

Laura, què dius?

LAURA

Què?

JULIÀ

Explica-li la veritat.

LAURA

La veritat?

ÈRIC

Tu sí que ets cabrona.

ESTHER

Si ho arribo a saber no ho pregunto.

JULIÀ

Va, explica la veritat.

LAURA

No... És igual... És que...

JULIÀ

Què vol dir "és igual"? Va, explica-ho.

LAURA

Doncs això. La dona s'aixeca i li fot.... una hòstia a en Julià. No?

Res.

ESTHER

Què passa?

ÈRIC

No ho sé.

LAURA

És igual. Si això no és important.

JULIÀ

Home...

LAURA

Som a baix. Vull dir, l'autobusero para i ens fa baixar a tots, en una àrea de servei d'aquestes i ens fotem al bar.

JULIÀ

Jo necessitava una til·la.

LAURA

Vam ocupar el bar.

JULIÀ

Sí.

LAURA

I en Julià i jo ens vam asseure tots dos sols en una taula.

JULIÀ

No. Amb la Maria.

LAURA

Eh?

ÈRIC

La Maria.

LAURA

Qui?

JULIÀ

Que també hi havia la Maria.

LAURA

La Maria. Sí... Sí... Un moment.

La Laura s'aixeca. No es troba bé. No recorda qui és la Maria. No recorda gaire res.

JULIÀ

Què passa?

ESTHER

No hauria d'haver tret el tema.

JULIÀ

No és això. No passa res.

ÈRIC

Ja fa el pallaso.

LAURA

Ho sento. Ara vinc.

ÈRIC

Què li passa?

Laura surt. Es queden parlant.

Laura agafa el mòbil. Marca un número. Espera.

LAURA

(al telèfon) Qui és la Maria? (...) No, no m'heu dit qui és la Maria... I ara... No, i tampoc que en Julià no beu... (...) No puc... Estic nerviosa... (...) Calla i digue'm qui és la Maria, sisplau.

2/3.

PLANA està sola a Stereo. Abstreta. En estat de xoc. Entra IVAN.

PLANA

Laura Grub.

IVAN

Eh?

PLANA

Laura Grub. Et sona?

IVAN

Gurb. Laura Gurb.

PLANA

Et sona?

IVAN

Sí... És pacient nostra.

PLANA

Sí.

IVAN

Fa tres setmanes va acabar el tractament.

PLANA

Ja. I va anar tot bé?

IVAN

Sí.

PLANA

Va anar tot bé?

IVAN

No, Plana, però...

PLANA

Acabo de parlar amb ella per telèfon. Per què no me n'havies dit res?

IVAN

No, perquè...

PLANA

Té el nostre telèfon, ho sap tot...

Es pot saber què ha passat amb la Laura Turb?

IVAN

Gurb. Laura Gurb.

Entra LAURA.

PLANA

Seu, Laura, seu. Com estàs, Laura?

LAURA

Bé, no, bé, no.

PLANA

Ja.

LAURA

Vols veure alguna cosa? Ivan, porta-li alguna cosa.

LAURA

Un cafè. No. Un cafè, no.

PLANA

Alguna cosa, Ivan, el que sigui.

LAURA

Sí, això, gràcies.

PLANA

Va.

IVAN

Sí.

PLANA

Així què? Com va... la nova vida? Sona estrany, eh, la nova vida... sona important...

LAURA

Sí, no, no, sí.

PLANA

Seu, Laura, seu.

LAURA

És que... em sembla que...

PLANA

El que em vas dir per telèfon. Parlem d'això, si vols.

LAURA

Sí. No...

PLANA

Què?

LAURA

Em sembla que no m'acabo d'adaptar. Ho intento però... és tanta informació... i miri que faig, com em va dir l'Ivan...

IVAN

Aigua.

PLANA

Aigua, perfecte. Aigua!

Què et va dir l'Ivan?

IVAN

Jo?

LAURA

Sí. No? Em penso que sí.

PLANA

Ivan?

LAURA

L'Ivan em va dir que jo havia vingut aquí a Stereo per canviar de vida ...no?

IVAN

Sí, Laura, sí. I ho hem fet. No?

LAURA

Jo no estava bé... Abans de ser la Laura Gurb... No devia estar bé i devia veure la vostra targeta... Vaig pensar... Bons psicòlegs... Sí... I mira... devia venir amb vosaltres perquè estava farta de ser qui era abans i volia ser algú altre...

IVAN

Sí, i ja et vaig explicar que quan feia cinc mesos que venies amb nosaltres, et vam dir que ho podíem fer. Que amb Stereo ho podies fer.

PLANA

Sí, Laura, sí.

IVAN

I et vam donar unes fitxes. I vas haver de triar qui voldries ser a partir d'aquell moment...

LAURA

I vaig triar la Laura Gurb.

IVAN

I llavors va començar el tractament pròpiament dit. Et vas haver de ficar unes ulleres.

LAURA

Sí, unes ulleres com... Així com... Aquelles ulleres!

IVAN

Les ulleres Rinkel.

PLANA

Les Rinkel. Sí.

IVAN

I després els cascos.

PLANA

Sí, Laura, sí. Et vam posar les ulleres Rinkel, els cascos, et vàrem tancar a la sala verda...

IVAN

Un pacient a la sala verda i l'altre a la blava.

PLANA

Sí.

IVAN

I et vam dir que si miraves 37 vegades seguides la projecció de l'última seqüència de *El Apartamento* de Billy Wilder, amb una modificació dels fotogrames imparells.. doncs..

LAURA

37 vegades! Déu n'hi do, eh, 37 vegades, la peli deu estar bé però al final ha de cansar... però bé... si s'havia de fer, no?

PLANA

Sí.

LAURA

I així es canvia de vida?

IVAN

Sí, ja t'ho vaig explicar, així deixes de ser tu i comences a ser el pacient de l'altra sala...

PLANA i IVAN

Entres en una sala sent l'Enric Vidal i en surts sent en George Clooney.

PLANA

Això només ho diem als nostres clients més especials.

És un secret, Laura.

IVAN

Això.

LAURA

Sí, sí, l'Ivan m'ho va dir, ho sé... No ho he dit a ningú...

PLANA

I et vas despertar en el cos d'una altra vivint una nova vida sense recordar res de la teva vida d'abans.

LAURA

Sí. Res.

PLANA

Ara ets la Laura Burg

LAURA

Gurb. Laura Gurb, no?

IVAN

Sí, Gurb, Laura Gurb.

PLANA

Això. I ho saps tot de la teva nova vida

LAURA

No. Tot no... no és ben bé així.

PLANA

Ivan...

IVAN

Sí?

LAURA

Sé que em vas donar un dossier amb tota la informació sobre la vida de la Laura Gurb, un dossier amb *gairebé* tota la informació...

PLANA

Un segon, Laura, sisplau. Un segon.

Ivan.

PLANA i IVAN fan sortir LAURA.

PLANA

Em pots dir què ha passat amb la Laura Turb? Com és que sap tot això del canvi? Què collons li passa a la Laura Turb?

IVAN

Hi va haver un error. La projecció de la seva pantalla es va aturar tres fotogrames més del normal. No havia passat mai. Jo era al laboratori, com sempre, controlant que la projecció de *El apartamento* anés bé, ja saps que no deixo de mirar mai les pantalles, mai, Plana, que controlo que no hi hagi cap error, que mai deixo de controlar les pantalles, però aquell dia... Feia massa hores que no dormia, la nit abans havia estat... Bé, és igual... Va ser un cop de cap i la projecció es devia encallar en aquell moment. Però no havia passat mai.

PLANA

Què havies estat fent la nit abans?

IVAN

Res, és igual.

PLANA

No, digues. Què vas fer? Vas...?

IVAN

No, no, no vaig....

PLANA

Ah, no? Doncs?

IVAN

És igual.

PLANA

No, digues.

IVAN

Lassanya vegetal. Vaig trobar un llibre de receptes de la meva àvia i li vaig voler fer un homenatge.

PLANA

Hi va haver un error.

IVAN

Sí. El canvi de cos es va fer efectiu al 100%, però no va passar el mateix amb tots els records... La nova Laura Gurb no sap gairebé res de la Laura Gurb.

PLANA

Com?

IVAN

Però per això li vaig preparar un dossier.

PLANA

Un dossier?

IVAN

Sí, Plana. Quan es va despertar i vaig veure que hi havia hagut un error, que el canvi no s'havia fet efectiu al 100%, li vaig haver d'explicar que s'havia canviat de vida. I li vaig preparar un dossier.

PLANA

Un dossier?

IVAN

Amb tota la informació sobre la seva nova vida. Des que va néixer fins ara. La Laura Gurb s'ho està aprenent tot de memòria i així no hi haurà cap problema.

PLANA

Ets idiota o què? Com vols que s'ho aprengui tot de memòria?

IVAN

És l'única manera de tapar el problema. No havia passat mai una cosa així.

PLANA

O sigui que tenim una pacient que s'ha d'aprendre de memòria, manualment, estudiant una merda de dossier, s'ha d'aprendre tots els detalls de la seva nova vida perquè el collons de sistema va tenir un error. És això?

IVAN

Sí. Més o menys.

Fan entrar la LAURA de nou.

PLANA

Estàs bé, Laura?

LAURA

Sí, no, no, sí.

PLANA

Continua.

LAURA

Doncs això. Jo agafo el dossier i cada dia m'hi poso 40 minutets, estudiant... vaig començar estudiant les coses bàsiques, els familiars de la Laura Gurb, els amics més íntims de la Laura Gurb, saber com es deien, què els agradava, què no, manies, i així... però em sembla que...

PLANA

Ja.

LAURA

Què?

PLANA

Res.

LAURA

Ah. Em sembla que no m'acabo d'adaptar.

PLANA

Ui. Ui...

LAURA

Què?

PLANA

Ai, Laura... Adaptar-se, diu... Adaptació... Ivan, diu "adaptació".

LAURA

Sí.

PLANA

És una fase llarga, Laura. Molt llarga.

LAURA

No ho sé... No estic bé... No sé si tot ha funcionat correctament, o potser, no ho sé, ja sé que no, que no pot ser, però no sé si hi ha hagut alguna mena d'error...

PLANA

Error?

IVAN

Error?

LAURA

No. Perdó, no volia dir error, perdó, si ja sé que sóc jo, que no m'acabo d'aprendre tot la informació...

PLANA

Sí, potser hauries d'estudiar més.

LAURA

Ja.

PLANA

Tots els pacients passen per aquí, per aquesta fase més... dura, diguem-ne, dura, sí, dura. Eh que sí, Ivan?

IVAN

...

PLANA

Hi passen tots. Tots.

LAURA

Ja.

PLANA

I alguns, com tu, necessiten més temps...

LAURA

Ja, però és que soc a casa i parlo amb en Julià, el meu company.

PLANA

Sí.

LAURA

I no sé...

PLANA

Què?

IVAN

Està tot al dossier.

LAURA

No. Tot no. No hi diu res que en Julià, el meu company, no begui alcohol perquè... no hi diu res... ni de la Maria, el que us he dit per telèfon... no sé...

PLANA

Si no és al dossier és que no és important.

IVAN

Això.

LAURA

No sé com li he de dir.

IVAN

Julià.

PLANA

Si es diu Julià li has de dir Julià.

LAURA

No sé si li puc dir carinyu.

IVAN

Sí, dona, sí.

PLANA

O amor o peixet...

IVAN

Tresor, pastisset...

PLANA

Príncep, Cari...

Tens tantes maneres de dir-li.... Tantes!

LAURA

Sí, però com a Laura Gurb... Com li deia la Laura Gurb?

La LAURA està molt nerviosa. S'està marejant una mica i tot.

PLANA

Estàs bé, Laura?

LAURA

No. De debò que no m'adapto. No sé si he fet bé canviant de/

PLANA

I tant que sí, i tant...

LAURA

Doncs per què em trobo així? Suo, em venen com taquicàrdies...

PLANA

A veure, aixeca't.

LAURA

Eh?

IVAN

Que t'aixequis.

PLANA

Molt bé, Laura, així, molt bé. Ara obre els braços.

LAURA ho fa.

PLANA

Ara no. Ara sí. Ara no.

Res, grip intestinal.

IVAN

No és res.

LAURA

No?

PLANA

És part del procés. Estàs bé.

LAURA

Estic bé?

PLANA

Tens una nova vida. Meravellosa.

IVAN

La vas triar tu.

PLANA

Ets feliç.

LAURA

...

PLANA

I encara ho seràs molt més.

IVAN

Molt, molt més.

PLANA

Però molt.

La LAURA, no sap com, surt. De fet, ha sortit sense adonar-se'n, gairebé.

PLANA

Què hem de fer, Ivan?

IVAN

Res, Plana. amb el dossier anirà tot bé.

PLANA

I l'altra pacient?

IVAN

La persona que es va canviar la vida amb ella?

PLANA

Sí.

IVAN

No té cap problema. El procés va funcionar correctament. La Laura Gurb és l'única que/

PLANA

La Laura Murg ho sap tot de nosaltres i ens pot denunciar.

La Laura Murg és una tara i ho hem de solucionar.

IVAN

Gurb. Laura Gurb.

4.

LAURA

Què mires?

JULIÀ

...

LAURA

Va, Julià.

JULIÀ

Ho he preparat tot perquè ens fiquem tots dos a la banyera, hi he posat quatre espelmes, una a cada punta, pim, pam, pim, pam... i saps què hi he posat també... saps què?... una ampolla de litre i mig de cocacola... sí... la cocacola... al costat de la pica, que allargant el braç hi arribem de seguida mentre... t'agrada la cocacola eh que sí, Laura?... i jo em fico primer a la banyera, i tu rius una mica perquè em flota, me la veus i em flota, que és normal, però tu rius i jo et dic fica-t'hi amb mi i així segur que em deixa de flotar... que t'hi fiquis en mi i així segur que em deixa de flotar... i saps què faig quan ets a dins? saps què faig?... bec cocacola... ho sento, ho sento, només un glop, ja saps que m'encanta, un glop i prou, Laura, és el meu vici... sí, Laura, tu també ets un vici... vols que et passi sabó per l'esquena... Què et passa?... Vols que et passi sabó per l'esquena i pels pits... on vols que et faci petons?... on-vols-que-et-faci-pe-tons?... doncs quan acabo et dic: em fas feliç, Laura, em fas feliç, em fas feliç, em fas feliç....

LAURA

(Molt mecànica, per quedar bé) Tu també me'n fas.

JULIÀ

Eh?

LAURA

Que tu també me'n fas. Me n'has fet sempre. Des que ens vam conèixer. Sempre. Molt. Molt. Sempre. Molt.

JULIÀ

Què et passa?

LAURA

Què he dit?

JULIÀ

Res. Però estàs bé?

LAURA

Sí, només és que...

JULIÀ

Laura...

LAURA

És que tot això que has dit.

JULIÀ

No t'agrada?

LAURA

Sí, suposo que sí, però és que...

JULIÀ

No és la primera vegada ni l'última que t'ho diré.

LAURA

Ja.

JULIÀ

Em pensava que t'agradava.

LAURA

Sí. No. Vull dir sí. A la Laura Gurb li agraden aquestes...

JULIÀ

A la Laura Gurb? Què vols dir?

LAURA

Julià, escolta, és que... Tot això... Això de la cocacola. Què vol dir? Havies de ser un noi creatiu, especial, delicat... i això de la cocacola... No ho sé...

JULIÀ

Que jo havia de ser? Laura... Estàs bé?

LAURA

No, mira, Julià, ara potser et diré coses que no entendràs, però... A veure... No vull que...

En JULIÀ se la mira. Realment no entén res.

LAURA

A veure...

JULIÀ

...

LAURA

Això...

JULIÀ

...

LAURA

No vull fer-te mal...

JULIÀ

...

LAURA

Em portes una cocacola?

JULIÀ riu i surt. LAURA es desmunta. Li volia dir i no sap com fer-ho.

5.

Entra ÈRIC. Es mira la pantalla de l'ordinador. Es pixa de riure. La LAURA, també, nerviosa. Sap que l'ha tornada a cagar.

ÈRIC

Què has fet?

LAURA

He duplicat la capa i he rapatitzat.

ÈRIC

Has què?

LAURA

Rapatitzat.

ÈRIC

Rasteritzat.

LAURA

Rasteritzat.

ÈRIC

T'has carregat el disseny, que és diferent. Fes Control Z.

LAURA

Ja.

Sembla que no fa res. ÈRIC ho prova. Tampoc.

ÈRIC

Has eliminat la versió anterior del cartell?

LAURA

No.

No ho sé.

ÈRIC

Sí.

LAURA

No, però espera... Només he rapatitzat. Rateritzat. Rasteritzat. I prou.

I potser sí que he fet alguna cosa més.

ÈRIC

No. És que segur que has fet alguna cosa més.

LAURA

Ho sento.

ÈRIC

Però què et passa?

LAURA

Res.

ÈRIC

Sort que he pixat ràpid, perquè si trigo una mica més, torno i t'has carregat l'ordinador. Que hi ha crisi, Laura, que hi ha crisi.

LAURA

No sé què dec haver tocat.

ÈRIC

Mira. Rasterització. El que fem sempre. No sé. Què t'ha passat?

LAURA

Arregla-ho i ja està.

ÈRIC

Sí, és clar.

LAURA

Jo aquest cartell, així, tampoc no el veig malament, no?

ÈRIC

No. No, gens malament, no. Si això ho portes a imprimir, com a molt podem fer la mida per a un recordatori de comunió.

LAURA

De què?

ÈRIC

És igual.

LAURA

Estàs enfadat?

ÈRIC

No, no estic enfadat. Però ara una merda de rasterització ens costarà dues hores més perquè no sé què collons n'has fet de l'arxiu original. Laura, no sé què et passa, de debò. Mira, saps què et dic? Que ho arreglis tu. Som socis, no? Doncs para lo bueno y para la malo.

LAURA s'asseu davant de l'ordinador. No sap què fer. ÈRIC se la mira. Es posa a riure.

ÈRIC

Què?

LAURA

Sí, sí.

ÈRIC

Està bé, l'Esther, eh?

LAURA

Sí.

ÈRIC

Què?

LAURA

Que sí. No hem parlat gaire, però sí.

ÈRIC

Ui, no pateixis, ja parlareu. No calla. És la primera tia que em supera. No només que em supera, sinó que em fa callar.

LAURA

Sí, es veu. Escolta, això...

ÈRIC

Té un parell de collons.

LAURA

Èric...

ÈRIC

Té les coses clares i això em posa. Sí. Em posa.

LAURA

Èric, que això...

ÈRIC

No dubta. És una tia que no dubta de sí mateixa. Sap el que es fa.

Va així, saps? Així. No es perd amb tonteries.

Vol una cosa i paf. Hi va.

Sap el que es fa.

A veure si m'estaré penjant d'ella. Jo que em pensava que m'agradaven les noies com tu.

És broma.

Però mira... Es veu que em van diferents. No com tu.

L'Esther val la pena.

Tu també, eh.

Però ella més.

Té tanta energia, però tanta...

LAURA

Ja...

ÈRIC

Sap el que vol.

Per això vull estar amb ella.

No és una cosa que es triï, ja ho sé, però mira, deixa'm posar tonto un moment i...

Sap el que vol i lluita per això.

Sense pors. Sense dubtes.

M'entens, no?

LAURA

...

ÈRIC

I sap que m'agrada.

De fet, ho sap tot.

LAURA

No puc.

ÈRIC

Eh?

LAURA

És que no en sé.

ÈRIC

Què vols dir?

LAURA

Que no sé com va això.

ÈRIC

Ei què?

LAURA

Aquest programa. Els cartells. La rasterització. No sé. Tot. No sé res.

ÈRIC

Què dius? Va. Coi, ja ho faig jo.

LAURA

No, Èric, espera. És que no és això.

ÈRIC

Va, surt.

LAURA

No soc la Laura Gurb.

ÈRIC

Eh?

LAURA

No soc la Laura Gurb.

ÈRIC

Va...

La LAURA surt. Torna amb una targeta. La deixa sobre la taula.

LAURA

He intentat explicar-li a en Julià. Però és que... No puc més... Vosaltres sou... no us vull fer tornar bojós a vosaltres... vosaltres no teniu culpa de... de fet no sabeu res de... no entens res... No estic bé... Tenir una nova vida hauria d'estar bé... No, no, no es tracta d'una opció fàcil... no em diguis això...

ÈRIC

Laura.

LAURA

Perdona. Es veu que no estava bé, que tothom deia que estava bé, però jo no estava bé.

ÈRIC

Laura...

LAURA

No soc la Laura. De fet no sé qui sóc... Quan et canvies de vida t'esborren la vida anterior... No soc ningú... En principi t'intercanvies la vida amb algú altre.... Pluf... Tu et poses dins el cos d'un altre i la teva vida d'abans s'esborra... Tens una nova vida, i en principi ho saps tots de la teva nova vida... Però ja em veus... Perdona... És que no estic bé... Necessitava... No vull continuar enganyant a ningú... Si estigués bé encara... Però així... I n'hi ha que diuen que canviar-se de vida és una opció còmoda... No et fot... No sé ni qui era ni qui soc... Ja té collons la cosa... Ho sento...

ÈRIC

Laura, sisplau.

LAURA

No. I tampoc no sé on és la Laura Gurb de veritat.

Per això no sé raspatitzar.

M'han donat un dossier amb tot d'instruccions sobre la nova vida, la de la Laura Gurb, però no m'ho puc estudiar tot. És que vaig ser tan llesta que vaig demanar que volia ser dissenyadora gràfica. I mira...

No en sé.

No sé res. De fet.

Aquesta targeta...

Són els que m'ho van fer.

Posa psicòlegs. Però no són psicòlegs.

No sé què són.

Em va donar la targeta el noi.

Ivan.

I també hi havia una doctora.

Plana, es diu, també té collons.

Èric. Necessitava explicar-ho. No puc més. Veig en Julià que pateix i...

T'ho havia de dir.

Escolta, Èric, que...

6.

ÈRIC

Escolta, Julià, que...

JULIÀ

Vuit i mig.

ÈRIC

Eh?

JULIÀ

O un vuit. Un vuit.

ÈRIC

Què dius?

JULIÀ

L'Esther.

ÈRIC

Calla, cabron.

JULIÀ

És dura eh. Vull dir que és seca, que no sé ni com va colar el tema del pit. No és de les ties...

ÈRIC

Què?

JULIÀ

Res. Que està molt bé.

Però et mira d'una manera que... joder, a mi em miren així i em cago.

ÈRIC

Jo també.

JULIÀ

I t'encanta.

ÈRIC

Sí.

Un vuit és poc.

JULIÀ

Va. Vuit i mig.

Anirà bé. L'Esther em sembla una tia diferent.

ÈRIC

Diferent de què?

JULIÀ

No ho sé. Diferent. No es diu, això?

ÈRIC

Diferent de la Laura?

JULIÀ

Sí, no? La Laura és...

ÈRIC

Com?

JULIÀ

Diferent que l'Esther?

Potser no són tan diferents, no?

ÈRIC

Escolta, que la Laura...

JULIÀ

Què?

ÈRIC

Està rara.

JULIÀ

Eh?

ÈRIC

Està rara.

JULIÀ

Sí. Sí que ho està.

ÈRIC

He parlat amb ella...

JULIÀ

Cada dia parles amb ella.

ÈRIC

He parlat *molt* amb ella.

JULIÀ

I?

ÈRIC

Tu no la notes rara?

JULIÀ

Està nerviosa.

ÈRIC

Més rara.

JULIÀ

Sí. No ho sé.

ÈRIC

M'ha donat això.

ÈRIC li passa una targeta. JULIÀ se la mira.

JULIÀ

Què?

ÈRIC

M'ho ha donat ella.

JULIÀ

Vols dir que la Laura...? No me n'ha dit res.

A més, hem fet l'amor.

ÈRIC

I?

JULIÀ

No pot ser...

ÈRIC

Sí.

JULIÀ

Si va al psicòleg no deu ser per nosaltres.

Hem fet l'amor.

ÈRIC

No és això.

JULIÀ

La Laura no necessita un psicòleg.

ÈRIC

Sí que el necessita.

JULIÀ

Què vols dir?

ÈRIC

No me'n foto, Julià, el que et diré m'ho ha dit la Laura tal qual. La Laura està rara. No ho sé.

JULIÀ

És mentida.

ÈRIC

Què?

JULIÀ

Aquesta targeta no te l'ha donada la Laura.

ÈRIC

Sí.

JULIÀ

La Laura no aniria al psicòleg sense dir-m'ho.

ÈRIC

Em sembla que no coneixes gaire la Laura.

JULIÀ

Fa cinc anys que estem junts.

ÈRIC

Aquesta targeta me l'ha donada la Laura.

JULIÀ

...

ÈRIC

La Laura no està bé. Saps què m'ha explicat?

7.

ESTHER

No, no cal que m'ho expliquis...

LAURA

Si tampoc no hi ha gaire res a explicar. De debò.

ESTHER

Ja. Segur.

LAURA

Que sí.

ESTHER

A veure que una tia com tu treballant amb un tiu com l'Èric cada dia, tantes hores, a casa teva... Si no ha passat res, és que alguna cosa falla.

LAURA

No ha passat mai res.

ESTHER

Doncs alguna cosa falla.

LAURA

No falla res.

Amb en Julià, no falla res.

Que després hi ha hagi altres coses que...

ESTHER

Ho veus?

Ha passat alguna cosa segur i ara et fa cosa explicar-m'ho perquè no em pensi que es pot tornar a repetir. No pateixis. Si hi ha hagut mai res entre l'Èric i tu, ho trobo molt lògic i sé que, si s'ha de repetir, es repetirà i jo no hi podré fer res.

Va explica-m'ho.

LAURA

Que et dic que no hi ha res.

Em penso.

ESTHER

Mira que et costa parlar del passat eh.

Ja callo, ja callo. No m'hi fico, que fa dos dies que ens coneixem i sembla que...

Però és per fer conya, tia, que t'he vist així apagada...

LAURA

Ja em passarà.

ESTHER

Per què et fa cosa parlar-ne?

L'altre dia, al sopar, em va saber greu treure el tema de com us vau conèixer amb en Julià. No sabia que no volguessis parlar-ne.

LAURA

No em fa res parlar-ne.

ESTHER

Ja, però com que et vas posar nerviosa i vas començar a... No ho sé... No sé si va ser estrany o no... Però bé... No volia que et sentissis incòmode. Arribo i foto la pota. Soc un cas.

Ara, no et perdonaré mai l'intriga que m'has deixat amb el collons de viatge a Andorra i com us vau conèixer.

LAURA

Ja t'ho explicarà l'Èric.

ESTHER

Diu que no, que m'ho has d'explicar tu. Que tu ho fas millor.

LAURA

Sí.

ESTHER

No sé què fas millor.

LAURA

Ui...

ESTHER

Va, a explica-m'ho. Vau entrar al bar de l'àrea de servei i què...

LAURA

Ara no.

ESTHER

Perdona. Ja hi torno.

M'ho he de ficar al cap. No vols parlar ni de l'Èric ni d'en Julià.

Perdona.

Sóc gilipolles. Fico la pota i hi torno i hi torno.

LAURA

No, Esther, no, de debò.

ESTHER

A sobre d'aguantar l'Èric tot el dia aquí, ara aguanta el seu collons de parella.

LAURA

Ah, ja sou parella oficial?

ESTHER

Sí, no?

LAURA

Com que l'Èric de molt que...

ESTHER

Què?

LAURA

És un cagat. Ja el coneixeràs.

No ha tingut mai parella.

ESTHER

Com que no ha tingut mai parella? Però si no para d'explicar-me que si amb aquesta un any i mig, i amb l'altra dos però que ell ho portava fatal, que si una alemanya, tres anys... Què dius?

LAURA

És un cabron. No li han durat més de dues setmanes.

Potser ara hauria de callar jo.

ESTHER

No, no, tu no calles.

LAURA

L'Èric...

ESTHER

Però si és un tio...

LAURA

Com?

ESTHER

No sé, que pensa una cosa i la diu.

LAURA

Ja.

ESTHER

No fotis.

LAURA

Quan a l'Èric li diuen de veure's dos cops per setmana ja s'atabala.

ESTHER

Però si ens hem vist cada dia.

LAURA

És que potser tu ets...

ESTHER

Sí, segur.

LAURA

De debò.

ESTHER

No m'ho puc creure. Serà cabron.

LAURA

Ell diu que soc jo, però fa un parell de dies que no es concentra treballant.

Si no fos per mi...

Em va dir que...

ESTHER

Que soc una tia diferent.

LAURA

Sí.

ESTHER

Que no havia conegut mai ningú com jo.

LAURA

Exacte.

ESTHER

Quina merda.

LAURA

Ho deia de debò. T'ho prometo.

ESTHER

Jo també estic bé amb ell.

LAURA

Ui, ui, quin parell...

ESTHER

Calla.

LAURA

Em pensava que eres una tia dura.

ESTHER

Ho soc.

LAURA

Jo diria que no.

ESTHER

Que no?

LAURA

Home...

ESTHER

O canvies d'actitud o en Julià i tu la cagareu.

LAURA

Què?

ESTHER

Perdona. No ho havia d'haver dit.

LAURA

No, si...

ESTHER

Que consti que m'has provocat.

LAURA

Sí, però...

ESTHER

L'Èric m'ha explicat tot el que li has dit.

I en Julià també ho sap.

I em sembla que ho parles directament amb ell o...

No, no li expliquis el mateix que a l'Èric. Ni se t'acudeixi. Tela amb la història...

Si no estàs bé, parleu. Fes-me cas.

No t'inventis històries.

Són mecanismes de distracció. No em diràs que és la primera vegada que ho fas, ja sé que no.

Jo també ho he fet.

Jo era com tu.

Perdona, Laura, callo i me'n vaig.

LAURA

No. Si tens raó, Esther.

ESTHER

Ja sé que no ens coneixem. Però em sabia greu que una relació com la vostra se n'anés a la merda per...

LAURA

Per què?

ESTHER

Perquè tens por que les coses canviïn.

Fa 5 anys que esteu junts i és normal que tinguis dubtes. Però o pares la cosa o la canvies.

Fes-ho, Laura. Però no maregis.

Que vomitaràs.

LAURA

Calla.

ESTHER

Callo.

LAURA

Saps que l'Èric té raó?

ESTHER

Amb què?

LAURA

Que ets una tia diferent.

ESTHER

Diferent de què?

LAURA

No ho sé...

Com a mínim de mi.

ESTHER

I això és bo?

LAURA

No ho sé. Però creu-me, ara mateix a mi m'agradaria més ser com tu.

ESTHER

Laura! On vas, Laura?

LAURA surt. ESTHER es queda sola.

8.

A Stereo. JULIÀ i ÈRIC esperen que els rebin.

ÈRIC

Parles tu, que per alguna cosa sou parella.

JULIÀ

Però si som aquí perquè has insistit tu.

ÈRIC

Jo no sé parlar.

JULIÀ

Ja...

ÈRIC

No cola, no?

JULIÀ

Tu saps què s'ha de preguntar.

ÈRIC

Jo només soc un col·lega de la Laura.. A mi no em donaran informació. Protocols d'aquests.

JULIÀ

Quins protocols?

ÈRIC

Segur que per ser parella et poden dir més coses que a mi per ser company de feina. Els psicòlegs deuen tenir això de la privacitat, no? O què?

JULIÀ

No ho sé.

No hauríem d'haver vingut.

És que com sigui una conya de les teves...

ÈRIC

No ho és. De debò.

De debò.

Coi, de debò.

JULIÀ

Per què ens fan esperar tant?

Potser saben que...

ÈRIC

Què? Què han de saber?

No pateixis. Encara no saben ni per què hem vingut.

JULIÀ

I si...

ÈRIC

Res. Va. seu.

Els psicòlegs són així...

JULIÀ

Com?

ÈRIC

Gent rara. Si només tracten amb gent rara, han de ser gent rara.

JULIÀ

Escolta que la Laura ve aquí, eh, no ens passem. Que la visiten aquests psicòlegs.

ÈRIC

No sabem si la Laura ve aquí.

JULIÀ

Escolta, Èric, em vas donar la targeta que t'havia passat la Laura, no?

Per què s'ho hauria d'inventar?

ÈRIC

Home...

JULIÀ

Ja... Però tot això del canvi de vida... Potser era una manera de parlar, no?

ÈRIC

Sí, potser sí.

JULIÀ

I si és veritat?

ÈRIC

Julià...

JULIÀ

Callo, callo... no sé... Se'm fa tan estrany que hagi vingut.

ÈRIC

Com vols que sigui veritat?

JULIÀ

No ho sé.

ÈRIC

Com a molt, aquest collons de psicòlegs li poden haver menjat el tarro amb la història del canvi de vida.

JULIÀ

Una secta?

ÈRIC

Potser sí. No ho sé, se m'acaba d'acudir.

JULIÀ

Vols dir que la Laura està en una secta?

ÈRIC

Però ho arreglarem.

JULIÀ

Clar que deu ser això. I li deuen demanar pasta, no?

ÈRIC

No ho sé. Suposo.

JULIÀ

Però per què s'hauria fotut en una secta?

ÈRIC

Que no ho sé.

JULIÀ

Ja.

Escolta, marxem d'aquí i avisem a la policia.

ÈRIC

No. Hem de saber què passa amb la Laura.

JULIÀ

Si són una secta ens hi estem jugant el pèl. Maten a la gent.

ÈRIC

Tu fes-me cas i espera. No facis res.

JULIÀ

Però si em deies que parlés jo.

ÈRIC

És que parlaràs tu. Però deixa'm fer a mi.

JULIÀ

Què dius?

ÈRIC

Va, seu.

JULIÀ

Creus que la recuperarem?

ÈRIC

A qui?

JULIÀ

A la Laura.

ÈRIC

Però si no l'hem perduda...

Entren PLANA i IVAN. Quan ÈRIC els veu comença a fer gestos i coses rares, com fent veure que es troba malament.

PLANA

A qui?

JULIÀ

Hola.

IVAN

Hola. Volen beure alguna cosa?

PLANA

No, Ivan, em penso que no.

JULIÀ

Sí.

IVAN

Aigua?

JULIÀ

No. Alguna cosa més

IVAN

Ja.

PLANA

Sí. Millor.

PLANA

Han vingut junts?

Són...?

JULIÀ

Sí.

Ah, no.

PLANA

Però sou aquí per...

No ho sé...

Algun tema que...

JULIÀ

No. No res a veure amb....

IVAN

Plana...

PLANA (*per Èric*)

Què li passa?

JULIÀ

Res...

PLANA

Segur?

IVAN (*per Èric*)

Perdoni...

JULIÀ

Hem vingut per...

PLANA

Digui'm.

JULIÀ

Vostès... Treballen aquí, no?

IVAN (*per Èric*)

Plana....

PLANA

Sí, és clar.

JULIÀ

I els seus clients... Pacients... Clients... No ho sé? Què?

PLANA

Què li passa?

JULIÀ

Èric, va.

ÈRIC

Ho sento.

PLANA

Ell té el problema?

JULIÀ

No, a veure, de fet, venim a informar-nos.

IVAN

Molt bé. Vaig a buscar uns dossiers.

PLANA

Som un gabinet de psicòlegs. L'Ivan Canto i jo, la Dra. Plana, representem la resta d'especialistes.

JULIÀ

Són molts?

PLANA

No.

IVAN

Una targeta.

JULIÀ

Ja la tinc.

PLANA

Ah sí?

IVAN

Molt bé.

JULIÀ

És que me l'ha donada una amiga, la meva, la meva companya...

Els sona...

ÈRIC comença a fer uns sorolls molt estranys.

IVAN (per Èric)

Plana...

PLANA

Què li passa. Està bé?

JULIÀ

Èric...

ÈRIC

Em costa respirar. I l'estómac, és com si hi tingués alguna cosa... que em puja i em baixa, no ho sé...

JULIÀ

Èric, prou.

ÈRIC

Tinc ganes de plorar.

PLANA

Respiri.

IVAN

Així.

ÈRIC

Ho sento, tinc tantes coses al cap, la vida se'm fa... insuportable...

JULIÀ

Èric...

PLANA

Deixi'l.

JULIÀ

No, és que... Èric, sisplau.

PLANA (a Èric)

Què pensa?

Ivan, porta els fulls.

ÈRIC

El món és una muntanya de... merda... de merda... de merda...

PLANA

Doni-li un glop.

JULIÀ

No, però és que... *(Li dóna)* Té.

PLANA

Nosaltres l'ajudarem. Respiri.

Quin problema té el seu amic?

JULIÀ

No és ell...

PLANA

Ja...

JULIÀ

És la meva companya...

ÈRIC

Sóc jo. Vull que em canviïn de vida.

JULIÀ

Èric.

IVAN

Què?

PLANA

Què?

Per això és aquí.

ÈRIC

Sí?

JULIÀ

O sigui que és veritat?

PLANA

El què?

Som psicòlegs. Canviem la vida de les persones.

A vegades la canviem poc, a vegades la canviem molt.

I molt.

ÈRIC

Ho noto aquí dins.

PLANA

Li podem donar hora... *(A Ivan:)* Quan?

IVAN

Un moment.

ÈRIC

Ho necessito ara. Un canvi. Un canvi.

PLANA

Una primera sessió amb l'Ivan i amb mi, conjunta, per saber on s'amaga el seu problema. La feina, els amics, *(Per Julià:)* perdoni, la parella?

Com a psicòlegs, l'última cosa que volem és que pateixi.

Volem ajudar-lo.

JULIÀ

A la Laura també l'estan ajudant?

ÈRIC

No puc més.

PLANA
Perdoni?

IVAN
Plana...

JULIÀ
La Laura Gurb.

ÈRIC
El cap em roda. No tinc aire.

JULIÀ
Laura Gurb.

PLANA
L'hem sentit.

ÈRIC
Veig coses.

JULIÀ
Èric.

PLANA
Em sembla que el seu company necessita alguna cosa més que un psicòleg. Aquí no el podrem ajudar.

ÈRIC
Sisplau...

JULIÀ
Èric, prou.

PLANA
Si fan el favor de sortir d'aquí, sisplau.

ÈRIC
No em trobo bé.

PLANA

Doncs busqui un metge.

ÈRIC

Necessito canviar de vida.

Vull ser el Papa de Roma.

JULIÀ

Èric.

ÈRIC

O la Britney Spears.

JULIÀ

Èric, sisplau...

ÈRIC

No, vull ser l'Elton John, sí, millor l'Elton John...

PLANA

Poden fer el favor de marxar, siplau?

IVAN

Plana, potser hauríem de...

PLANA

Potser res. Fora.

ÈRIC

Són uns estafadors de merda. Hem dit Laura Gurb i miri com s'han posat...

PLANA

No està bé. (A Julià:) Vol que truqui a una ambulància?

JULIÀ

No, gràcies, és molt amable, de debò.

Però sap qui és la Laura Gurb o no?

PLANA

No.

IVAN

Plana...

JULIÀ

Digui la veritat, sisplau. Estic patint.

PLANA

El seu amic també està patint, no?

ÈRIC

No us sortireu amb la vostra. Sectaris de merda.

IVAN

No som sectaris.

PLANA

Ni som cap merda.

Fora d'aquí.

IVAN

Tenim un problema.

PLANA

Segurament.

IVAN

A mi em sembla que sí.

PLANA

Esclar que sí.

IVAN

Però això no té res a veure amb el dossier.

PLANA

No, no, el dossier, no... El dossier? No. Té a veure amb tu.

IVAN

Amb nosaltres.

PLANA

Et vaig dir: la Laura Pur serà un problema. I ho està sent.

IVAN

Un problema que hem creat nosaltres.

PLANA

Que has creat tu. El sistema ha tingut un error, un petit error, s'ha encallat en tres fotogrames més del que és habitual... un problema que es diu: la parella i l'amic de la Laura Pur venen a Stereo a aixafar-nos el negoci.

IVAN

Es diu Gurb, collons, Plana. Laura Gurb.

PLANA

Es diu Rub i punt. Es diu com jo vulgui. M'entens? Com jo vulgui.

IVAN

Saps què et passa?

PLANA

Que et miro i em fas sentir una desgraciada, i agafaria tota aquesta merda i te la fatria pels morros, és que saps què faria, Ivan, penso en la teva merda d'error, en la merda d'error del puto sistema, i ficaria les mans aquí i t'arrencaria els ulls i els ficaria en un potet, amb trossets de fruita...

IVAN

Plana...

PLANA

Plàtan, poma, taronja i una mica de canyella...

IVAN

Plana...

PLANA

Ho trituraria tot i sortiria al carrer i en faria una mena de iogurts, sí, en faria iogurts i sortiria al carrer i muntaria una paradeta... mira, agafaria aquesta taula d'aquí... com que aviat no la podrem fer servir...

IVAN

Para.

PLANA

I aquest sofà també... Posaria la taula, amb els iogurtets a sobre... i el sofà al costat... i la gent vindria... no a canviar-se de vida, no, perquè has engegat l'invent a la merda... sinó que la gent vindria a menjar els iogurts de fruita amb trossets d'Ivan...

IVAN

Plana...

PLANA

I em dirien... Com és que tens la parada al carrer? Que ets una desgraciada? Sí. I puc provar un d'aquests iogurts de la marca Ivan? Sí. Per què es diuen Ivan, els iogurts? Per fer-li un homenatge al desgraciat que m'ha arruïnat la carrera.

L'IVAN agafa el got d'aigua i li llença a la cara.

PLANA

Ho sento. No sé què m'ha passat.

M'he de canviar.

No sé per què...

Mira...

Tot això...

Ho sento...

És aigua. Aigua. Molt bé.

Em vaig a canviar.

PLANA surt. Entra LAURA.

IVAN

Laura, seu, Laura.

LAURA

No, no cal.

IVAN

Ja.

LAURA

Qui soc?

IVAN

Com?

Perdona eh, és que ara mateix la... Estic una mica... Què vols dir? Estàs bé? Jo no. O sí. Sec jo, doncs.

Com va amb el dossier?

Fatal, no?

Escolta... Ho sento... El procés...

LAURA

M'és igual el procés.

Qui sóc?

Digue'm qui soc.

IVAN

La Laura Gurb.

LAURA

No soc la Laura Gurb.

IVAN

Ja ho sé, però...

LAURA

Vull tornar enrere.

IVAN

Laura...

LAURA

No soc la Laura. Vull tornar enrere.

Ho necessito.

IVAN

No pots. És impossible.

LAURA

No hi ha res impossible.

IVAN

Ho sento. Perdona. És que no em trobo bé.

LAURA

Qui era abans?

IVAN

No et servirà de res, Laura.

LAURA

Mira, escolta, deixa'm decidir a mi, d'acord?, si em servirà o no em servirà. Deixa'm decidir alguna cosa.

IVAN

Sí, sí, perdona.

LAURA

Aixeca't.

IVAN

Laura, un moment sisplau.

LAURA

Ves a buscar carpetes, el que sigui, no ho sé, o a l'ordinador, ves a l'ordinador. Si es necessita contrasenya, dona-me-la, el que sigui, fes-ho.

IVAN

Laura, no hi ha contrasenyes ni hi ha res.

LAURA

Què?

IVAN

Seu.

LAURA
On vas?

IVAN
Seu.

LAURA
Saps què em passa? Que no sé qui soc, no sé qui era, i no sé per què collons vaig voler canviar de vida? Per què collons algú vol intercanviar-se la vida amb algú altre? Què?

IVAN
Ara vinc.

LAURA
No te'n vagis.

*IVAN surt. LAURA no sap què fer.
Al cap d'una estona entra PLANA.*

PLANA
Laura...

LAURA
On és l'Ivan?

PLANA
Què fas aquí?

LAURA
Vull tornar enrere.
L'Ivan no sé on ha anat, però ha dit que... No estic bé...

PLANA
Laura...

LAURA
No, prou, no. Vull tornar enrere. Si hi hagut un error, vull tornar enrere. Vull tornar a ser la...

PLANA

Qui?

LAURA

No ho sé. Vull tornar enrere.

PLANA

Qui vols ser? No saps qui eres. Vas canviar de vida. Laura.

LAURA

Si ens vam intercanviar una vegada, podem tornar-hi, no?

PLANA

No.

LAURA

No?

PLANA

Sí, segurament sí, però estàs segura que vols tornar enrere?

LAURA

Sí. Qui era?

PLANA

Saps què passaria si tornessis enrere?

LAURA

Estaria molt millor.

PLANA

Deves canviar de vida per alguna cosa, no?

LAURA

Per estar així segur que no.

PLANA

Vols saber qui eres abans?

LAURA

Sí.

PLANA

Seu, doncs.

LAURA

M'ho dirà?

PLANA

Tu seu.

LAURA

És que no puc més, de debò... Em pensava que...

PLANA

Una amargada.

LAURA

Eh?

PLANA

Per dir-ho amb una paraula. Eres un bona amargada. Saps? N'hi ha de diferents tipus, però tu eres de les bones, una bona amargada, no tenies parella, però això és igual, hi ha gent sense parella molt feliç, però dic que eres una bona amargada perquè la gent et veia i deia, hòstia aquesta tia, quanta energia, no?, quines ganes de menjar-se el món, deia, i tu te'ls miraves i no callaves mai i hi ficaves un petit somriure, però per dins estaves podrida, molt podrida, i qualsevol cosa que tocaves es podria amb tu, sí, sí, eres així d'eficaç, els cops que havies tingut algun nòvio, el podries, la teva família, podrida, no et trucaven, per què haurien de fer-ho... però el més fotut és que la gent et mirava i deia, quanta energia, i els nois que anaven amb tu deien quanta energia, però al cap d'unes setmanetes, o va, posem-hi uns mesos, tot podrit, la bona amargada sortia, de dintre teu i ho podria tot, i saps per què passava? Perquè et faltaven ganes de ser feliç. Eres una puta covarda. Et pensaves que estaves molt bé sent una bona amargada. Hi ha gent que li passa.

LAURA

És impossible.

PLANA

El què?

LAURA

Si estava bé sent una amargada perquè vaig voler canviar de vida?

PLANA

Perquè nosaltres et vam fer veure que no ho estaves.

LAURA

Com?

IVAN

Plana...

PLANA

Ivan... Li estava explicant la veritat a la Laura Trum. Que era una amargada i tot allò...

LAURA

És impossible. No lliga. Qui vol ser una amargada? No té sentit. Si jo ho volia deixar de ser algú ho devia voler ser per intercanviar-se amb mi, no? No té sentit.

PLANA

Sí que en té. La gent no sap el que vol. Sort en tenim. Si no, Stereo no existiria. És més fàcil intercanviar-te la vida amb una puta amargada que intentar arreglar la pròpia, es veu.

LAURA

No pot ser...

PLANA

Ja saps què t'espera si tornes enrere...

IVAN

Plana, calla sisplau.

PLANA

Em sembla que la nostra Laura Trum se'n tornarà cap a casa. Eh que sí, Laura?

LAURA

És que veig la meva parella i penso: que maco.... No és perfecte. Però està bé. Veig l'Èric, l'Èric treballa amb mi... I ric amb ell.. És feliç... I jo no.

I és que fins i tot veig l'Esther que l'acabo de conèixer i dic: vull ser com ella.

PLANA

Torna a casa, Laura. I esforça't una mica, dona. Ja veuràs.

PLANA surt.

LAURA i IVAN no es diuen res. IVAN, al cap d'una estona, li allarga un sobre.

LAURA

Què és això?

IVAN

Aquí explica qui eres abans. No sé de què en faràs, però... T'ho mereixes.

LAURA

Gràcies.

IVAN

No puc fer-hi res més.

De debò que ho sento... Laura.

LAURA

Gràcies. Amb això em penso que en tinc prou.

LAURA surt corrent.

PLANA entra. Buscava la LAURA.

PLANA

Ja no hi és.

IVAN

No.

PLANA

No li he fet dos petons.

IVAN

Escolta, Plana, hauríem de parlar...

PLANA

Tu procura que no torni.

IVAN

Prou, Plana.

PLANA

Almenys no la tornis a cagar.

IVAN

Diria que l'estàs cagant més tu que jo.

PLANA li clava una bufetada.

PLANA

Ho sento, Ivan, ho sento, de debò que no sé què em passa.

IVAN

Plana...

PLANA

Tot això de la...

Necessito descansar. Ho sento... Abans he... I ara...

Necessito descansar. Uns dies. No ho sé.

Ho sento.

PLANA surt corrent.

9/10.

Un malson. O no.

La LAURA té el sobre el mans. No sap si obrir-lo. Finalment ho fa.

De sobte, entren la PLANA i l'IVAN. La LAURA vol parlar amb la PLANA però aquesta l'ataca. La LAURA busca l'ajuda en l'IVAN però aquest passa d'ella.

De sobte, entra JULIÀ. S'abracen. Es fan un petó, però de sobte ell treu una ampolla de cocaïna i la LAURA fuig.

Topa amb l'ÈRIC. Quan ella li vol explicar el que ha descobert, ell se'n riu d'ella.

La LAURA fuig. Topa amb l'ESTHER, que s'enfila al sofà.

La LAURA fuig. S'ho mira tot fins que crida:

LAURA

Prou!

Els altres paren. Però lentament s'acosten a ella. Amenaçadors.

11.

ESTHER, ÈRIC i JULIÀ piquen alguna cosa (patates, olives... el que sigui). JULIÀ té el mòbil a l'orella.

JULIÀ

No, no tinc cap missatge.

ÈRIC

Ja ho has mirat trenta vegades.

JULIÀ

Espera...

ÈRIC

No siguis capullo, va.

JULIÀ

No soc capullo, però a vegades queden missatges guardats perquè si no fa el pip el contestador no salta de missatge i et penses que només t'han deixat un missatge i en tens dos, o tres, perquè tu escoltes el primer, no?, que és, no sé, la meva mare que no sap fer anar el mòbil i diu "Julià, maco, escolta, que no sé si em sents..." i un soroll llarguíssim, això és el primer missatge i tu et canses d'escoltar-lo perquè, esclar, sentir tota l'estona el soroll de *grrxvdhhfttdgggffffffsrt*, doncs no, no?, i pares el contestador i com que no ha fet el pip del final d'aquest missatge, doncs no sents el següent, i esclar, l'altre tampoc, si en tens tres, si en tens dos, només dos, però si en tens tres no sents ni el segon ni el tercer, i espera que ara escolto aquest missatge de la meva mare i tot el *grtersffsretsffsgdgsffvxcddsff* i potser després la Laura me n'ha deixat algun.

ÈRIC

Vols parar?

JULIÀ

No. Ha fet pip i no hi ha cap missatge de la Laura.

I la meva mare em diu no sé què d'uns canelons o d'una lassanya. No ho sé.

On és la Laura?

ÈRIC

...

ESTHER

No ho havia fet mai això, no?

ÈRIC

No.

JULIÀ

No, no...

A veure, que segur que està bé, no?

És impossible que estigui bé.

No li pot haver passat res.

Els de la secta la deuen haver...

Ara entrarà i ja està.

Potser ens vol trucar i no pot.

Quan li passa alguna cosa, ho diu. Si no diu res és que està bé.

Aquesta nit m'he despertat un moment, suant i m'he dit: és morta. Què faré sense ella?

ESTHER

Julià, para.

JULIÀ

Puc beure alguna cosa?

ESTHER

(Li passa aigua) Té.

JULIÀ

No. Aigua no.

ÈRIC

Què dius?

JULIÀ

Escolta, Èric, no sé on és la Laura. Una mica no em farà cap mal.

ESTHER

A veure, un moment. Beu aigua i calla.

ÈRIC

Així m'agrada, Esther.

ESTHER

Tu calla també.

ÈRIC

Callo.

ESTHER

Què li pot haver passat?

ÈRIC

Ho hem parlat mil vegades.

ESTHER

Segur que ens deixem alguna cosa.

JULIÀ

M'ho hauria dit.

ESTHER

A veure, Julià, no et vull ofendre, però em sembla que és obvi que les coses no anaven gaire bé, no?

ÈRIC

I no diguis que vau follar i que això vol dir que no sé què.

La Laura està rara.

JULIÀ

S'ha fotut en una secta. És clar que està rara. I els de les sectes maten gent.

ESTHER

O sigui que si està rara és perquè s'ha fotut en una secta. És impossible que estigui rara perquè està rara, o, no sé, perquè s'ha cansat de tu. Això és impossible. És clar... La vostra relació va de puta mare.

ÈRIC

Clar que és una secta... Aquell parell de...

JULIÀ

És que potser no.

ÈRIC

Tu canvies d'opinió cada dos minuts?

ESTHER

Intenta recordar coses estranyes que et digués la Laura...

ÈRIC

Jo si vols t'explico tot allò del canvi de vida, que no era ella i així... Que s'havia intercanviat la vida amb una altra persona...

JULIÀ

Escolta, Èric, a tu t'és igual si li ha passat res a la Laura, no?

ÈRIC

No, però intento fer broma, no ho sé... És que, si no...

JULIÀ

Va dir que no li agradava la cocacola. I a la Laura li encanta la cocacola.

ESTHER

Diria que aquest detall no és rellevant.

ÈRIC

Rellevant... Com parla eh...

ESTHER

No va dir res més? No sé a veure... És que no sé perquè ha de desaparèixer dos dies sense dir res. On aniria jo? No ho sé...

ÈRIC

És que no serveix de res pensar on aniries tu. La Laura és la Laura i tu ets tu.

JULIÀ

Clar.

ÈRIC

Mira que et poses sexi, fent de detectiu, però em penso que així no trobarem la Laura...

ESTHER

Mira, feu el que vulgueu. No puc més.

Vaig a pixar.

ESTHER surt.

ÈRIC

Esther, que no...

JULIÀ

No col·labora gaire.

ÈRIC

Julià...

JULIÀ

No em trobo bé.

ÈRIC

Te'n fots o és veritat?

JULIÀ

....

ÈRIC

Julià a veure...

JULIÀ

...

ÈRIC

Julià...

JULIÀ

...

ÈRIC

Aixeca't. així. Obre els braços. Molt bé. Ara no. Així. Què? Millor?

JULIÀ

Sí.

Estic preocupat per la Laura.

ÈRIC

Ja...

JULIÀ

No entenc res.

ÈRIC

Si no està bé... Ja veuràs com tot té una explicació... La Laura és...

JULIÀ

Com?

ÈRIC

No ho sé.

JULIÀ

Jo tampoc, Èric.

ÈRIC

Ja.

JULIÀ

Tinc ganes de veure-la. I si no torna?

ÈRIC

Julià...

JULIÀ

No ho sé... I si és una manera de dir-me que prou?

ÈRIC

No és una manera de...

JULIÀ

Em quedaré sol.

ÈRIC

Esperem una mica més. Segur que al final...

JULIÀ

És veritat.

ÈRIC

El què?

JULIÀ

Que no coneixem ningú.

ÈRIC

Qui ho diu això?

JULIÀ

És una frase d'aquestes però és veritat.

ÈRIC

A veure, Julià... Que no sapiguem on és la Laura no vol dir que tu i la Laura...

JULIÀ

La trobo a faltar.

Em marejo.

ÈRIC

Té, beu.

JULIÀ

Segur?

ÈRIC

Beu. Estàs blanc.

A las penas puñalás.

JULIÀ beu de la copa d'ÈRIC. Fa una ganyota de mala cara, però al final somriu.

Entra ESTHER.

ESTHER

Què feu?

Tots dos es giren. JULIÀ somriu i la mira.

JULIÀ

Laura...

JULIÀ li fa un petó a la boca a ESTHER, que es resisteix i se'l treu de sobre.

ÈRIC

Què fots?

ESTHER

Julià...

JULIÀ

Perdoneu, no sé què m'ha passat...

ESTHER

Èric...

ÈRIC

No ho sé. Ha begut una mica de...

JULIÀ

No, no és això.

ESTHER

No sé...

ÈRIC

Què et passa, cabron...?

JULIÀ

Ho sento, estic nerviós i m'he girat i he vist... és igual...

ESTHER

Va, no passa res...

ÈRIC

Home...

ESTHER

Tornem a trucar a la policia.

ÈRIC

Sí, ja ho faig jo.

ÈRIC marca un número al mòbil.

Al cap d'un moment, JULIÀ torna a fer un petó a la boca d'ESTHER.

ESTHER

Hòstia...

ÈRIC

Julià...

JULIÀ

Ho sento, Laura, vull dir, Esther, perdona... No sé què em passa... Et veig i... No ho sé...

ÈRIC

Capullo...

ESTHER

Èric...

JULIÀ

No, no, perdona, ho sento, et veig i et veig a tu, però no ho sé, és com si fossis la Laura... No estic bé, tot això m'està afectant més del que em pensava...

ÈRIC

Sí, quina excusa, nen...

ESTHER

Va, Èric, tranquil.

ÈRIC

Home...

ESTHER

Ja ho sé, però...

En JULIÀ, de sobte, hi torna, aquesta vegada més llarg. L'ÈRIC intenta separar-los. Quan ho fa, tant en JULIÀ com l'ESTHER estan fets pols. Més blancs, trasbalsats.

ÈRIC

Què busques?

No diuen res.

ESTHER

No em trobo bé.

JULIÀ

Jo tampoc.

ÈRIC

Us n'esteu fotent de mi, no?

ESTHER

No sé què em passa. Em fa mal el cap.

ÈRIC

Anem, Esther.

ESTHER

Un moment, torna-hi.

JULIÀ

No, Laura, no. Esther, Esther.

ESTHER

Torna-hi.

ÈRIC

Però què foteu?

JULIÀ (o ESTHER) es llança sobre l'altre.

JULIÀ

Laura... Esther...

ÈRIC

Aneu a la merda, cabrons...

ESTHER

Vau entrar al bar de l'àrea de servei i va seure tots dos en una taula, amb la Maria...

ÈRIC

Què dius Esther?

ESTHER

No ho sé. No em trobo bé.

ÈRIC

Anem...

ESTHER

I la Maria va començar a agafar-te la cama amb la mà... No coneixies la Maria de res...

JULIÀ

De l'autobús.

Li has explicat, Èric.

ESTHER

Quan tu t'estaves ficant amb la dona dels amfibis, dels rèptils, i la dona va venir cap a tu i et va abraçar i es va posar a plorar i a cridar com una boja dient que tothom la tractava igual, com un insecte, deia, i tu reies, que tothom la tractava com un insecte, la dona cridava i plorava, un atac d'histèria... la Maria va venir, te la va treure de sobre i li va clavar una bofetada...

ÈRIC

T'ho va explicar la Laura?

ESTHER

No, no sé què em passa. Em fa mal el cap.

JULIÀ

Beu una mica, a mi m'ha anat bé.

ÈRIC

No beguis, que encara... Tu has begut i mira...

ESTHER

Em fa mal el cap.

ÈRIC

T'ho ha d'haver explicat la Laura.

ESTHER

Et dic que no.

La dona es va calmar una mica i va parar a l'àrea de servei i va seure a la taula amb la Laura i la Maria, que et tocava la cama i a tu t'agradava i et vas aixecar per anar al lavabo, mirant a la Maria amb cara de "vine..." i mirant-me a mi... a la Laura... amb cara de "ho sento, vaig amb ella al lavabo"...

JULIÀ

Sí.

ESTHER

Estic cansada. No sé què tinc.

ÈRIC

Beu.

L'ESTHER ho fa i posa cara de fàstic.

ESTHER

Però va venir la Laura cap al lavabo, també, i us va trobar enclastats contra els lavabos aquests de paret d'homes, i us va mirar amb cara de fàstic, perquè com a mínim podíeu haver anat a un lloc més... higiènic no seria la paraula, tot i que també... a un lloc més... bonic, com a mínim... no ho sé... i la Maria es va posar vermella i va sortir corrent del lavabo... i la Laura va riure i tu també i us vau tancar en un dels reservats... I us va començar a treure la roba i el paper de vàter es va enganxar als pantalons de la Laura i sense voler ja sèieu un a sobre l'altre, tot embolicats amb paper de vàter, la Laura estava tan embolicada que ja no sabies si era la Maria o la Laura.

ÈRIC

Esther, para.

JULIÀ

Li ha d'haver explicat la Laura.

ÈRIC

Home...

JULIÀ

És que si no...

ÈRIC

Què et passa Esther?

JULIÀ

Ho sento pels petons... No sé què m'ha passat... Només són dos petons... Tres... però només són tres petons... No ho sé...

ÈRIC

T'ho ha explicat la Laura o no?

De sobte, apareix la Laura, feta pols. Amb la roba bruta, desmanegada, despentinada.

LAURA

No li he explicat res.

En JULIÀ va cap a ella. L'abraça. Li fa un petó. La LAURA està freda.

JULIÀ

Laura...

ÈRIC

Laura... Què t'ha passat?

LAURA

No soc la Laura! Quantes vegades us he de dir que no soc la Laura!

Ho sento. Ho sento.

La Laura és ella.

Els altres tres callen. Se la miren sense saber què dir. Ella tampoc no sap ben bé què fer. Beu la copa sobre la taula, s'hi acosta i se l'acaba d'un glop.

LAURA *(per la beguda)*

Això sí, home...

És que de veritat que la cocacola no m'agrada gens.

12.

IVAN treballa.

Arriba PLANA. Arriba tard.

PLANA

Ho sento, ho sento... Sempre dic que no em tornarà a passar i mira... Ja veus... Sóoc... Perseverant. Cada dos dies, quinze minuts tard.

IVAN

No passa res.

PLANA

És que m'aixeco i no paro, que si això... i després més... no sé... cap aquí... una mica així... primer allò, i després tornem-hi... és que és anar i venir i després me'n recordo que he de trucar a allà, i allà també... sempre... no ho sé... no paro. No paro.

IVAN

Ja.

PLANA

Què? Hi ha dos pacients en marxa?

Qui eren?

IVAN li allarga dues carpetes.

PLANA

Ah, sí, és veritat, aquest canvi és la hòstia. La gent no sap què es fa. Però bé, si ells ho volen.

IVAN

Ja... Escolta...

PLANA

Ivan. Estic contenta.

IVAN

Ah sí? Per què?

PLANA

Et dec una disculpa.

IVAN

No. Plana, no.

PLANA

Sí. Perquè amb tot això de la Laura Gurb... Mira, avui puc dir el nom sense problema, veus...
Laura Gurb, Gurb, Gurb, Laura Gurb... Estic contenta.

IVAN

Per què?

PLANA

Vaig saltar sense motiu. Em vaig posar nerviosa. Ja saps com soc. Des de l'institut que m'aguantes, no? Doncs ja ho veus. M'atabalo, m'atabalo, m'atabalo. Però res. Perquè s'ha solucionat. La Laura Gurb i els seus no ens ha empenyat més. Vull dir no ha tornat a venir més. No confiava gens que el teu dossier pogués servir de gaire cosa, és una idea força... (*Se senyala la patilla*).

IVAN

Sí, però...

PLANA

Ha funcionat. I Stereo continuarà endavant. Per un moment vaig dir: ens descobriran. Ens n'anem a la presó. No, no, em vaig dir: ens pengem directament. I tot el que tinc al voltant? I tot això què? No puc deixar...

No et puc deixar.

PLANA se li llança i li fa un petó.

PLANA

Què?

IVAN

No.

PLANA

No què?

....

....

....

....

....

IVAN

Estàs sola, Plana.

PLANA

Què vols dir?

....

....

....

IVAN

La Laura Gurb no ens ha empenyat més perquè li vaig donar el que volia.

PLANA

Ivan, però...

IVAN

Li vaig donar el que volia perquè li hem desgraciat la vida.

Vull que això s'acabi, Plana.

Fa cinc anys que el meu cap és aquí, que només és aquí... I el que fem...

PLANA

Què?

IVAN

Tot això és mentida.

PLANA

El què? Que arreglem la vida a molta gent? Això és mentida?

IVAN

Sí. Perquè els donem una nova vida que amb el temps es podrirà igualment.

PLANA

...

IVAN

Lídia Pons. Va canviar de vida perquè volia saber què era no tenir família. I un cop sola, la desgraciada va començar a obsessionar-se amb els seus companys de feina, i es passava el dia trucant-los i perseguint-los per quedar amb ells fins que un va pujar a casa seva. Van veure unes quantes copes de més, la va violar i li va rebentar un ull. Quan ella va posar una denúncia, ell va aconseguir que la fessin fora de la feina. Podem estar contents que no té família i així ningú no pateix per ella.

Ricard Clemente. Va canviar de vida perquè volia tenir tres filles. Abans en tenia dues. Va canviar de vida per tenir tres filles! Dos anys després va tenir un accident de cotxe i una de les filles es va morir. Quantes filles li quedaven, Plana, quantes? Dues. En Ricard Clemente tornava a tenir dues filles.

Miquel Rodríguez. Va canviar de vida per tenir diners. el que no sabia és que un cop els tingués, li entrarien a casa per robar-los, li matarien la dona, li segrestarien un fill i a ell el deixarien lligat tres dies fins que li vingués una baixada de sucre tan gran que comencés a fallar-li no sé què intestinal. Ara, el nou Miquel Rodríguez ha de viure enganxat a una màquina. Però encara té diners, tranquil·la, encara té diners.

Patrícia...

PLANA

Estàs mirant només la part negativa. I els altres? I els que s'han canviat la vida per ells? Els que s'han estalviat l'accident de cotxe, la violació i la puta màquina... I aquests què? Tenen una vida molt millor. Sempre hi ha de sortir algú guanyant, no?

IVAN

A ningú no li tocava perdre.

PLANA

Mentida.

Si no fos per Stereo, els que s'han estalviat l'accident de cotxe no haurien guanyat mai res.

IVAN

No en tenen ni idea, Plana, que han guanyat res. S'han estalviat tota aquesta merda sense saber-ho, que no te n'adones?

PLANA

Però nosaltres els hem arreglat la vida.

IVAN

Espatlant-la als altres.

PLANA

No els hem obligat a fer res.

IVAN

No, no... Només venien a la nostra consulta i...

PLANA

Venien a la nostra consulta fets una merda, ens necessitaven, necessitaven parlar amb un psicòleg...

IVAN

No som psicòlegs.

PLANA

Els oferíem alguna cosa millor.

I això em fa sentir...

IVAN

Com?

PLANA

Millor.

IVAN

Estàs sola, Plana.

PLANA

Què dius?

IVAN

Estàs sola, Plana. I Stereo no t'arreglarà la vida.

Canvia, Plana.

Jo canviaré.

PLANA

Stereo és la meva vida.

IVAN

La teva vida *només* és Stereo.

IVAN fa per sortir. PLANA l'atura.

PLANA

Ivan...

IVAN s'atura.

PLANA

Te'n recordes quan ens vam conèixer a la universitat, l'any 92?

L'any dels Jocs Olímpics, eh... I en Cobi, a mi m'agradava en Cobi... En Curro no, que feo que era el pájaru aquell... I les bombers i les Martins, tu en portaves, eh... I jo amb aquell pentinat de la Julio Otero, em quedava bé, no... Tu escoltaves Barricada, jo era més de Mecano... Mecano... Em penso que al cap de poc es van separar...

IVAN

Sí.

PLANA

Estàvem bé, no?

IVAN

Sí, l'any 92 estàvem bé.

Ara em sembla que no.

IVAN surt.

13.

LAURA i JULIÀ.

LAURA

Què?

JULIÀ

No, res, res... Ara no sé què dir.

LAURA

Ja.

JULIÀ

Mira, és que no sé ni què dir ni a qui li dic.

LAURA

(Fent broma) Home... Tampoc som tants aquí, no?

JULIÀ

Laura... Vull dir... Esther... No ho sé... Tu...

LAURA

Perdona. Feia broma.

JULIÀ

O sigui que no parles francès?

LAURA

No, no en tinc ni idea.

JULIÀ

Ja. És difícil d'entendre tot això, eh.

LAURA

Digues-m'ho a mi.

JULIÀ

Però ni una mica de francès?

LAURA

L'estava aprenent, amb el dossier que em van donar amb...

No, ni parlo francès, ni m'agrada la cocacola, ni sé rastaparitzar. Pobre Èric... El que ha passat aquests dies treballant amb mi...

Em sap greu allò del polvo de l'altre dia... Em va atabalar tot això de la cocacola...

JULIÀ

Escolta, però va de debò tot això, no?

LAURA

Sí, Julià. Ho sento.

JULIÀ

Però que no eres feliç tu amb mi?

LAURA

No, a veure, és que jo no soc la Laura... Jo no sé si la Laura era feliç amb tu o no. Jo no...

JULIÀ

És clar. La Laura és l'Esther, no?

LAURA

Sembla que sí.

JULIÀ

O sigui que potser millor que li preguntis a ella si no era feliç amb mi.

LAURA

Sí. No sé si sabrà què dir... Em sembla que no se li ha posat gaire bé.

JULIÀ

I a l'Èric tampoc.

LAURA

És normal, no?

JULIÀ

Home, normal no crec que sigui la paraula per tot això.

Escolta...

LAURA

Què?

JULIÀ

Jo ara amb qui estic doncs?

LAURA

Què vols dir?

JULIÀ

La Laura, la Laura de veritat devia estar farta de mi i es va voler canviar de vida. Ara tu hauries de ser la Laura, la meva Laura, però tampoc no estàs bé amb mi, no?

LAURA

No és ben bé això...

JULIÀ

Realment...

LAURA

No sé què dir.

JULIÀ

Jo que em pensava que estava bé.

LAURA

Estàs bé.

JULIÀ

Ah. Això és estar bé? Mira, doncs estic de puta mare.

LAURA

No, Julià, escolta...

JULIÀ

Perdona. Tu ho deus estar passant pitjor que jo.

Però com es fa un canvi de vida? És que... què vol dir?

LAURA

Et tanquen a una sala de color blau i a l'altra pacient, el que s'intercanvia la vida amb tu a la sala de color verd... Seus davant d'una pantalla i has de mirar 37 vegades seguides l'última seqüència de El apartamento de Billy Wilder, amb uns cascos estranys...

JULIÀ

És igual.

LAURA

Sí, realment sona fatal, no?

JULIÀ

No estic bé.

LAURA

Jo tampoc.

JULIÀ

I no sé per què ric.

LAURA

Què vols fer, si no?

Acabes de descobrir que jo no soc la Laura Gurb, que una màquina m'ha canviat la vida amb la de l'Esther... l'Esther era jo abans i... l'Esther, precisament ella...

JULIÀ

Què?

LAURA

No, res.

JULIÀ

No, digues.

LAURA

El que no puc negar és que ara soc la Laura. Ja em veus. Tinc el cos de la Laura... i en principi també tinc la vida de la Laura... i aquests dies no estava bé... i saps què pensava cada dos per tres?... Pensava: "L'Esther sí que val la pena... L'Esther Escorial... Vull ser l'Esther Escorial..." I resulta que l'Esther Escorial soc jo... Ja té collons.

Estàs bé, Julià?

FOSC.

Allà on hi havia en JULIÀ ara hi ha l'ÈRIC

ÈRIC

No, no estic bé. És que no m'ho crec.

LAURA

Èric...

ÈRIC

T'han d'haver tocat alguna cosa d'aquí dins aquesta gent, no ho sé, Laura, no és normal...

LAURA

No. Normal no seria la paraula per tot això.

ÈRIC

És que me l'esteu fotent. Trobo parella, començo a ser realment feliç i me l'esteu fotent. La parella no, vull dir que... me estaís jodiendo, coño. Això.

LAURA

No t'ho mereixes.

ÈRIC

Què és això... un culebron? Ara fem un culebron?

LAURA

Èric... Estàs enfadat.

ÈRIC

Sí. Ara sí.

LAURA

Ho sento. De debò. No sé com hem acabat així... en principi l'intercanvi s'hauria d'haver fet sense cap mena d'error però es veu que...

ÈRIC

Deixa-ho estar. Va.

LAURA

Ho sento. No m'agrada veure't així enfadat.

ÈRIC

Però si no em coneixes.

LAURA

Èric...

ÈRIC

No sé qui ets.

LAURA s'acosta a ÈRIC i ÈRIC se n'aparta violentament.

ÈRIC

No em toquis,

LAURA

Èric...

Sé que no entens res. Pregunta'm el que vulguis.

FOSC.

Allà on hi havia l'ÈRIC ara hi ha l'ESTHER.

ESTHER

La Laura Trub sóc jo?

LAURA

Gurb. Laura Gurb.

ESTHER

No m'ho puc creure.

LAURA

Ja...

ESTHER

És que és impossible. Jo no me'n recordo de res. Abans he tingut aquell moment estrany, però no me'n recordo de res. I per què m'ho has hagut de dir?

LAURA

No ho sé... Necessitava dir-t'ho per...

ESTHER

Tan maco que semblava tot i mira'ns ara.

LAURA

vols dir que no la vam cagar amb tot això d'Stereo?

ESTHER

Però si jo no me'n recordo de res.

LAURA

Es veu que és normal no recordar res.

ESTHER

Sí, passa sovint, quan la cagues amb una cosa l'oblides ràpidament. Som així.

LAURA

No, no és per això. És la màquina que...

ESTHER

Ja ho sé.

...

...

ESTHER

I ara què?

LAURA

Què?

ESTHER

Què podem fer?

LAURA

No ho sé.

ESTHER

Jo estava bé però ara que m'ho has dit... És que et miro i penso... Per què em vaig voler canviar de vida? Si tu estàs molt bé.

LAURA

Sí, estic molt bé, però m'ho he d'aprendre tot de memòria!

ESTHER

Tot?

LAURA

Tot?

Riuen.

LAURA

Però si tampoc estàvem tan malament, no?

ESTHER

No, però... si poguéssim tornar a canviar de vida ho faríem?

LAURA

No...

ESTHER

Ja...

...

...

ESTHER

Ho faríem o no?

La LAURA i l'ESTHER es miren l'una a l'altra com si es mirassin a elles mateixes.

Fi d'STEREO.